

Konrad Sutarski

Napod

(Twoje słońce)

Meglátogatlak szülőházám
nem tudván már csak vendég vagyok nálad vagy otthonomba térő

S te valamivel folyvást megdöbbenesz csábítasz
hol kormányválsággal bár emitt dicsérnek
hol nagy havakkal melyek délen nincsenek

Nem vágyakozom utánad hisz messziről is mindig veled vagyok
ebben a másik hazában
melynek illata mint a tiéd bár ő nem te vagy
Hozzád nagyítom hozzád kapcsolom egyre
így története számomra a te sorsod is
kudarcai és fájdalmai mintha a tied volnának
de fényes napja is a te napod

*

***** (A leigázott földnek partján állt...)**

*(*** Stał na skrajni pobitej ziemi...)*

A leigázott földnek partján állt
a levegőben széttárta karját mígnem fekete csíkként kifeszültek kelettől nyugatig
karjait lobogtatta a szél akár a bicegve csavargó jósét
és hitetlenül morogta: hol vagy
– bár a part lába ujjainál sarkánál hevert az éj csöndjében
oly közel hogy hallani lehetett a kukacok nyöszörgését a vakond cincogását
hogy kötni lehetett a mindennapok szunnyadó ügyeinek csekély árnyékához a
fáradt hősök lepedőihez tapaszt ragasztani végtagjaikhoz tegnaptól
vérző fejúkhöz
és az éber szimatú lihegő kutyákhoz hasonlóan megérezni az álmokban a
szabadságot mely még mindig messze van a holnaputánok hajlékony
kérgének illatát

Ő mindazonáltal ott volt az éj fekete keresztjeként kifeszítve
és konokul kérdezte: hol vagy

*

*** * * (A felhők és a szél...)**

*(*** To chmury i wiatr...)*

A felhők és a szél emlékeztetnek örökké valamire
a nem agyonvert megmérgezett madarak röppenő férgek barnuló vízű folyók

jeleket küldenek nekünk a kétségbeesését az ellenszegülését az örök reményét
- esőt hozva
tollukat veszejtve
partot mosva
a fák bókoló leveleinek zizzenésével áradva

Ismerjük e jeleket
Elkapjuk rögzítjük őket akár a kozmosz neszeit
áttesszük lyukkártyás gépek perforált nyelvezetére
hogyan egyesítsük a szabadság és az együttélés emberi fogalmainak alkalmas struktúrába

Mindazonáltal nehéz eredményt elérni a vizsgálatban
Az adathordozó szalagokat minden reggel összegubancolódva széttépve
fonnyadtan találjuk a mérőműszereken
mintha egész éjjel lyukas szárnyaikkal verdesték volna a terem falát
egészen pusztulásukig
kiutat keresve